

'T SCHORRE

Kontaktblad van de
Heemkundige Kring
't Schorre Steene

18e JAARGANG Nr. 2

Driemaandelijks tijdschrift

Uitgavekantoor:

Oostende X

Dhr/Mevr/Juffr:

Verantwoordelijke uitgever:
Vandewalle Paul
Albatrosstraat 15
8400 Oostende

Inhoud

Woord vooraf	P. Vandewalle
Gisteren, vandaag, morgen	
Digi-taal	R. Fockedey
Oude gebruiksvoorwerpen	H. Devos
Expo: het circus vroeger en nu	
De zevende dag	
Zieltjesavond	
Kerstmarkt in Stene-dorp	
Vliegen is plezant	D. Degryse
Lidmaatschap 1996	
De restauratie van de St. Annakerk	F. Verkempinck

Samenstelling:

R. Defever
P. Vandewalle
H. Devos
D. Degryse

Woord Vooraf.

Zoals u wellicht weet, beste vriend van de Heemkring " 't Schorre Steene ", is november een zeer drukke maand voor de heemkring. Maar daarover heb ik het verder.

Graag wil ik hier uw aandacht vragen voor een activiteit die nu wel niet van de Heemkring uitgaat maar waaraan wij graag willen meewerken: de Kerstmarkt en de daarbijhorende Kerstviering. Op 9 december gaat er op Stene-dorp een zeer sfeervolle Kerstmarkt en -viering door waarvoor alle organisaties en handelaars van Stene zich zouden willen inzetten. Wij kunnen dit alleen maar toejuichen.

Verder hopen wij u te mogen verwelkomen op één van onze komende manifestaties.

Paul Vandewalle
Voorzitter

Gisteren, Vandaag, Morgen.

Traditioneel is de Rommelmarkt ter gelegenheid van de Paardezegening de eerste jaaractiviteit van de Heemkring. Opnieuw mochten wij een groot aantal exposanten en bezoekers verwelkomen, bij de eerste groepen waren er vooral veel jongeren.

In de loop van het voorjaar werd de vernieuwde Zilverlaan voor het verkeer opengesteld. Een prachtige realisatie ondanks de te steile verkeersdrempels in den beginne. Wij appreciëren vooral het werk van de groendienst van de stad Oostende die met een mooie rij bomen de laan een mooi uitzicht kon geven.

Tijdens de zomermaanden volgden al even traditioneel de Tentoonstellingen door de kunstenaars van de Steense groep en anderen. Opnieuw konden wij vaststellen dat heel wat kunstenaars hard werken om de kwaliteit van hun werk te verbeteren.

Tijdens het voorjaar moesten wij echter ook vaststellen dat er weer waterinzijpelingen in de molen waren. Wij kregen van de bevoegde stadsdiensten de verzekering dat er herstellingswerken zouden gedaan worden.

Wat komt er in november ? De jaarlijkse tentoonstelling in de Ridderzaal van het Vossenhol krijgt dit jaar als thema: " het Circus ". Wij hopen daar heel wat affiches en zaken uit de circuswereld te kunnen aanbieden.

Op 1 november hebben wij even

traditioneel onze Zevende Dag in de Molen. Vanaf 11 uur nodigen wij volgende personen op de praatstoel uit: dr. Kris Lambert, schepen van Cultuur, met wie wij het over cultuur en politiek zullen hebben; mevr. Monique De Langhe-Claeys, nationaal voorzitter van de Multiple Sclerose-Liga over haar werk, en tenslotte medepastoor Luca van Stene-dorp.

Op Vrijdag 10 november houden wij onze jaarlijkse Zieltjesavond in het Vossenhol, opnieuw zoveel pannenkoeken en koffie als je maar wil tegen de zeer schappelijke prijs van 120 BF per persoon.

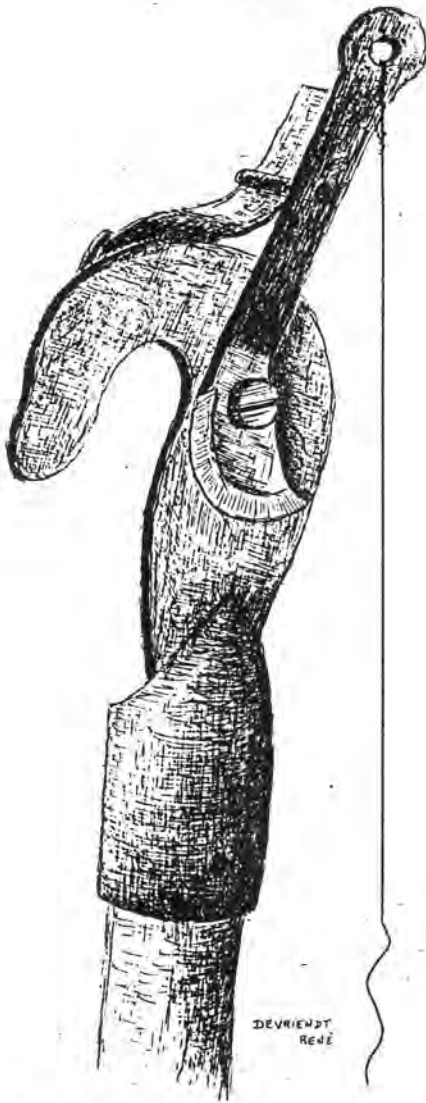

Digi-taal

*Hoe kleurrijk
was jij
taal van toen;
"Hebban olla vogola nestas bigunnan".*

*Geen wonder
dat men zong.
Nu spreek je
digi-taal.
Een zegen... !
of een kwaal ?*

R.G. Fockedey

DEVRIENT
REDE

Oude gebruiksvoorwerpen

Rupsenschaar

De rupsenschaar is een snoeischaar die bestaat uit een naar buiten gekromde hoek op een lange steel.

Samenstelling:

volledig uit zacht staal vervaardigd, de gebogen snede van het mes is getemperd.

Lengte = 180 mm. Papegaaiebek = 80 mm.

Diameter stokopening = 26 mm.

Bladveer: 10 mm breed en 1.5 mm dik.

Gebruik:

voor het afknippen op grote hoogte van de takken waarop rupsenesten voorkomen, het wegnemen van dubbele toppen en het inkorten van zuigers in loofbomen.

Werking:

In de kromming wordt de te snoeien tak vastgebonden. Door aan een touwtje te trekken doet men een mes aan een schroef scharnieren waardoor de tak wordt afgeknipt. Een veer zorgt ervoor dat het mes op zijn oorspronkelijke plaats terugkeert.

Bron: "oud landbouwgereedschap"
door Arnold Eloy

N.B. Dit toestel is te bezichtigen in "Gasthof 't Vossenhol".

EXPO: HET CIRCUS VROEGER EN NU

' Het circus vroeger en nu' is een thematentoonstelling, samengesteld door Oostendenaar Jan Ingelbrecht.

De expo omvat een nostalgisch gedeelte met oude affiches, kledij, foto's en voorwerpen uit de tijd dat het circus jong en oud liet dromen en hen verblindde door de vele attracties met en zonder dieren, verbazingwekkende acrobatieën, glitter, muziek en humor met een lach en traan.... Ook het harde leven achter de schermen wordt belicht. Vandaag bestaat het circus nog. Vooral in ons land gaat het moeilijk met het circus. Er is nog weinig plaats voor romantiek. Ook hier is het keiharde business geworden en het blijft vechten voor het voortbestaan. Het tweede deel van de expo toont ons dat er, ondanks de zakelijke kant, door de liefde voor het vak een toekomst blijft voor het circus.

Deze boeiende tentoonstelling in de Ridderzaal van Gasthof 't Vossenhol te Stene-dorp blijft geopend op vrijdag 3, zaterdag 4 en zondag 5 november, telkens van 14 u. to 18 u. De toegang is gratis en u bent er van harte welkom.

DE ZEVENDE DAG

Op woensdag 1 november om 11u in de oude molen van Stene-dorp organiseert de heemkring haar traditionele 'zevende dag'. Voorzitter Paul Vandewalle ontvangt deze keer op de praatstoel: dr. Kris Lambert, Schepen van Cultuur van de Stad Oostende , Mevrouw Monique De Langhe - Claeyns, Nationaal voorzitter van de Multiple Sclerose- Liga en medepastoor Jean Marie Luca van Stene-dorp. Leden, vrienden en kennissen worden hierop van harte uitgenodigd.

ZIELTJESAVOND

Op vrijdag 10 november is er de jaarlijkse 'zieltjesavond' in Gasthof 't Vossenhol waar men in een gezellige sfeer pannekoeken en koffie naar hartelust kan smullen en dit tegen een democratische prijsje (120 fr.). U bent er (vanaf 19.30 u) eveneens hartelijk welkom.

*** Kerstmarkt & Kerstviering ***

op 9 december 1995 in Stene - dorp

Vliegen is plezant

(vervolg)

Wij rollen voort, voorbij het kerkhof (eerst de lijkbidder en nu het kerkhof). Wij kijken naar onzen bleekuitzienden confrater - hij beweerde nadien dat hij altijd bleek is van gelaatskleur - hij lacht nogmaals groen (geel en groen gaan heel goed akkoord), grijpt naar een riem die vastgemaakt is aan den stoel van den loods, mist en heeft natuurlijk mijn bil te pakken. Mijn wraak nemen durf ik niet.

Wij lopen voort en draaien om. Zou het machien soms niet willen, of zou mijn vriend reeds onverwacht ballast in het vliegtuig gelegd hebben?

Wij willen even nagaan waarom wij nu zachter voortbollen en bemerken dat wij zonder pijn of smarten, in de lucht geraakt zijn. Wij trachten enkele woorden te zeggen tot onzen reisgenoot, misschien wel om ons wederkerig moed in te boezemen, maar die doet alsof hij ons niet verstaat. Zou die dan waarlijk zo met de kloppers zitten of ben ik sprakeloos gevallen?

Eventjes naar beneden gestuurd en dan rap weer naar boven. Wij hebben nooit van <onvaste> toestanden gehouden. en 't kopje van de O.L.V.-toren te Antwerpen, is maar heel klein bier hiernevens.

Als wij 'smorgens van huis gegaan waren, hadden wij plechtig moeten beloven, op het hoofd van ons nageslacht, dat wij op terra ferma - dat is een beetje Latijn - zouden blijven en onze hals niet zouden wagen

in het onzekere. Het vleesch is zwak, beloften zijn gemaakt om te verbreken, beweert men, en wij zijn gevallen, niet uit het vliegtuig, maar in de zonde van woordverbreking. Ach, vrouwtje, moest je weten hoe wij, gedurende die eerste ogenblikken beklaagd hebben een woordbreuk gepleegd te hebben, uit vrees dat een wolkbreuk ons gemoed zou komen verkoelen en naar het hiernamaals helpen. Mea Culpa (nog Latijn), wij zullen het nooit meer doen, en dat is nog een belofte.

Wij vliegen zo een kwartiertje rond. Lemoigne is een nietigheid nevens ons geworden. Wij zouden reeds de, ja, hoe noemt dat ding ook weer, is het niet de borstelstok, willen vastgrijpen en ons aan het stuur zetten. Mijn vriend tuurt naar beneden. Straks zal hij zeggen dat het was om na te gaan of er nog niet gedaald werd, maar feitelijk was het uit schrik omdat de aarde te dicht kwam.

Wij dalen. Ieder maal dat gij zo een tiental meters valt krijgt gij een leemte in de maag. Uw benen schijnen naar beneden te gaan, terwijl uw bovenlijf in de ruimte blijft zweven. Vijftig, veertig, tien meters. Wij zijn er bijna. Een schok. Onze maag herneemt haar ware plaats, terwijl ons achterwerk wat ruw kennis maakt met de houten zitplaats. Nog wat rondgerold en de luchtdoop is voorbij.

Ginds wachten onze twee confraters op ons. De lijkbidder is verdwenen. Hij heeft het waarschijnlijk als een hopeloos geval opgegeven en is elders zijn klienteel gaan zoeken. Met M. Abeele is er niets te doen. Die zorgt niet voor rouwstoeten, en zijn klein vliegtuig is zo zeker als een fateuil.

't Komt ons voor dat de twee vrienden die nu zullen instappen er nog bleker uitzien dan voor een half uur. Maar zij zijn gescheept en moeten varen, of liever vliegen. Een er van kijkt nog eens vluchtig rond of hij geen zeker <rustoord> ontdekt om zijn gemoed te ontlasten, alvorens in te schepen. Daar hij het niet vindt, neemt hij zijn muts en zijn moed in beide handen en zoals het past voor een sociale kamper, zal hij ook de lucht gaan trotseren.

Het vliegtuig stijgt alweer op met zijn kostelijken last van rood en blauw, doorspikkeld met het geel van de wanden. Hun indrukken hebben wij nooit te weten kunnen komen, tenzij dat een der confraters, die de waarheid nooit bij het haar zou durven trekken, beweerde dat hij een vlieg op de Paterskerk had zien zitten.

En daarmee is onze luchtdoop afgelopen. Waarop wacht gij, lezer, om het eens aan te durven ?

Uit De Zeewacht - 1932: opgezocht door Dries Degryse

Lidmaatschap 1996

**U wordt opnieuw lid van onze heemkring
door betaling van 250 frank**

- via overschrijving op rekening nr. 001-06883712-38
- in Gasthof 't Vossenhol
- aan een bestuurslid.

Stel niet uit tot (u weet wel) ... Dank bij voorbaat !

De restauratie van de St. Annakerk te Stene-dorp

door Frans Verkempinck

(2e deel - vervolg)

Hierdoor, samen met een volle bladzijde andere bewijzen, meen ik te mogen besluiten dat de Jezuiten een belangrijke rol hebben gespeeld in de financiering en de restauratie van de kerk.

Aangezien de noorderbeuk rond 1300 kan gedateerd worden, bestaat er de mogelijkheid bepaalde "ontdekkingen" of vaststellingen te doen.

Tijdens het Concilie van Trente (1563) besloot de Kerk om het volkse vertoon, de Bijbel van de arme, de muurschilderingen, van de wanden van de kerken te ondoen. Veel pastoors namen meteen de witborstel in de hand.

Tot aan de periode van Jozef II werd er in de kerken begraven. Wegens de geur kwam er verbod. Misschien... ? (V.F.)

RENOVANNA 3

Pastoor J.L. Vandeputte (1763-1798) beschrijft in 1177 de kerk van Ste Anna.

145 Steene-Dorp De Kerk.

Hoe de kerk er uitzag in het jaar 1777 kunnen we best weten uit de archieven van pastoor J.L. Vandeputte:

" Aengaende wat er alhier was wanneer dat ick- E.H. Pastor vandeputte alhier quamp ten jaere 1763 in de kercke."

" Dat was een sacristie van zeven voeten wijd die een voute was van binnen de kercke, een vensterken daarin van een voet en alf vierkante, wel zes voete hooge van den grond, welcken grond met brijcken ghelegt was; geel vochtig, soodaenig dat er de padden in woonden-soo wel als hier in den hof."

" Daer was een predickstoel geel slecht en onderschoort, soodanigh dat mijn voorsaete - wel een jaer voor hij wechging- er niet heeft durven opgaen om te prediken.

" Daer was een stuck van een singebanck, ende dat was soo slecht, dat ick daer bijna noyt inginck ofte daer viel een stuck achter mij ofte op mij>"

" Aengaende de communiebank hij was oock seer slecht, ende overal geschoort. Aengaende de biechstoelen sy waeren soo slecht, dat ik noyt in de mijnen konde gaen, ofte daer vielen stucken af, ende den dien van de pater was wl 200 jaer oudt."

" Aengaende de voute (n.v.d.s.; het gewelf) sy was miserabel ende gebrocken aan alle kanten. Aengaende de saeten van de kerckmeesters et caet. 't waren gelyck oude koten.

RENOVANNA 4

Pastoor Vande putte gaat verder met de beschrijving:

" Aengaende 't docksael 't was geel gslegt, ende om dieswille dat het van boven niet gelambardeerd was, ende klockgaeten geel wijt waeren, en de de toren niet ghedekt was, hetzij met houten schailien, 't regender er op gelyck buyten jae selfs in de saeten der kerckmeesters et caet., soodanigh dat de keersen uitwaeyden aan de baere, als de wint west was."

" Aengaende den vloer van de kercke: hy lag geleyt in eenige platsen met schorrestucken, in eenige platsen met cleyne sleghte schorren, in eenige platsen met roo tegels, in eenighen met brijcken en in eenighe met gebroken zerken; ende de vloer lag wel twee voet leeger op sommige platsen als hij nu ligt."

" Aengaende het portaal der kercke, 't was gelyck een moordkuyl, ende men ginck al drie kanten in de kerck, ende al een kant in 't portael.

" Aengaende 't cruys op 't kerckhof daer en was noch beeld noch cruys; ende een cruysgebet lesen was een schande, of men las ten minste noijt geen, noch in noch buyten de kercke."

" Aengaende 't kerckhof ick hebbe datzelve wel tweevoetende op sommige platse wel drie voet doen afvoeren op den hof van Petrus Brackx.

(wordt vervolgd)